Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CII. No. 155. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, AUGUST 16, 1995. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 16-го СЕРПНЯ 1995 р. Ч. 155. РІК CII.

УРЯД УКРАЇНИ СХВАЛИВ МЕХАНІЗМ РОЗРАХУНКІВ ЗА ЗЕРНО

Київ (Р.Р.). — Тут у середу, 9-го серпня, віцепрем'єр-міністер України Петро Саблук на нараді в Кабінеті Міністрів сказав, що урожай збіжжя цього року передбачається зібрати на 1.45 млн. тонн більше, ніж минулого року. Бобових очікується зібрати близько 31.2 млн. тонн, пшениці — 16.1 млн. тонн. Мінімальна річна потреба України у зерні виносить, за його словами, 10 млн. тонн.

Державний контракт на постачання зерна укладено на 8.5 млн. тонн, однак, сплачено лише половину необхідної суми. Оскільки держава не може розрахуватися за зерно, сказав П. Саблук, виникла проблема кредиту, або грошової емісії. Уряд пропонував місцевим керівникам розрахуватися з виробниками сільсько-господарської продукції грішми з власних бюджетів, однак голови обласних державних адміністрацій, які були на нараді, твердили, що в бюджетах не залишилося грошей через великі податки та високі ціни на енерґоносії.

Голова правління Національного Банку України (НБУ) Віктор Ющенко сказав, що держава не має грошей на закупівлю зерна, однак вона може взяти зобов'язання заплатити протягом листопада 1995 р. — березня 1996 року. В. Ющенко вважає, що назріла необхідність створення альтернативних реґіональних ринків або бірж з продажу сільськогосподарської продукції, зокрема урожаю 1995 року.

Віцепрем'єр-міністер з питань економіки Роман Шпек запропонував, щоб кредит надали реґіональні банки і категорично виступив проти емісії.

Кабінет Міністрів і НБУ 10-го серпня ухвалили спільну постанову про заходи для зменшення заборгованости за вугілля і за продукцію сільського господарства. Постанова передбачає розрахуватися з вугільними підприємствами за станом на 1-го серпня і підготувати документи, які забезпечать сільсько-господарським виробникам урядові ґаранції оплати за здану продукцію.

Всеукраїнська Рада Колгоспів та Асоціяція Фармерів України обстоюють ідею впровадження в аґро-промисловому секторі України систему так званої вертикальної інтеґрації, яка передбачає створення на районному рівні сільсько-господарських коопертив, які об'єднали б сільсько-господарські підприємства різних форм власности з підприємствами переброблення і зберігання продукції.

Зять С. Гусейна погрожує переворотом

Амман, Йорданія. — Сюди у вівторок, 8-го серпня, з Багдаду, столиці Іраку, прибули два брати зяті іракського приседента Саддама Гуссейна зі своїми дружинами його дочками та відразу попросили політичного азилю, що їм негайно надано.

Як повідомили урядові чинники Йорданії, з ними також прибули ще інші військові старшини. Серед шукачів політичного азилю є генерал Гуссейн Камель, який одружений з найстаршою дочкою С.Гуссейна Ракхадою і його брат полковник Саддам Камель, що одружений з іншою дочкою президента Гуссейна, Раною. Обидва брати Камелі займали високі військові становища та були близькими дорадниками залізного диктатора С. Гуссейна, тому їхне шукання політичного притулку в Йорданії чи радше виходу з Іраку здивувало багатьох політичних аналітиків. Крім того, це є великим ударом по внутрішній політичній стабільності Іраку і владі самого С. Гуссейна, зять якого погрожує поваленням іракського диктатора.

Дізнавшись про цю подію, президент Билл Клінтон негайно приобіцяв королеві Йорданії, що ЗСА охоронять його країну від будь-яких відплат Іраку за те, що Йорданія надала дочкам, затям, їхнім родинам і іншим військовим старшинам С. Гуссейна політичний притулок.

БОСНІЙСЬКІ СЕРБИ РОЗЧАРОВАНІ СВОЇМИ КЕРІВНИКАМИ

Баня Люка, Боснія. — Боснійські серби, що завжди хвастались своїми перемогами, сильно затурбовані своєю поразкою. Вони до тієї міри розчаровані подіями в Країні, що голосно висловлюють свої невдоволення та в усьому звинувачують своїх керівників. Крім того підкреслюють раз у раз, що вже мають досить війни, котра не має жодних перспектив у майбутньому.

У Баня Люці — найбільшому боснійському місті, яке знаходиться в руках сербів, всі ще дальше переживають події в Країні, яку хорвати відібрали без найменшого труду. Ніяк боснійські серби не можуть пережити цієї втрати, а ще більше інертности їхнього проводу, який нічим не допоміг Країні. Звичайні громадяни та вояки квестіонують у цьому випадку бездіяльність сербського президента Слободана Мілошевіча та провідників боснійських сербів Радована Караджіча і Радка Младіча. Народ почувається використаним у незбагненій воєнній грі своїх провідників і тому відкрито говорить про неґативні впливи цих же розсварених провідників на дух війська та громадськости в загальному.

Аналітики уважають, що загальний моральний стан серед боснійських сербів є на такому низькому рівні, як ніколи досі. Чи вдасться їхньому проводові воскресити дотеперішній запал боснійських сербів є під великим знаком запитання.

Европейські фахівці опрацьовують 20 проєктів для України

Київ(УНІАР). — З метою розвитку перспективних в експортному відношенні галузей української економіки для достав продукції на ринки держав Західньої Европи та Середземномор'я фахівці Европейського банку реконструкції та розвитку опрацьовують 20 проєктів щодо створення в Україні спільних підприємств з участю чужоземних фірм.

Програмами Европейського банку реконструкції та розвитку передбачено розвиток виробничих потужностей таких галузей, як суднобудування, сільсько-господарське машинобудування, автомобільна промисловість, виробництво будівельних матеріялів, а також ряду підприємств військово-промислового комплексу. За рахунок кредитів банку плянується збільшити обсяги виробництва деяких видів продукції хемічної промисловости, а також удосконалення засобів переброблення сільсько-господарської продукції.

Росія формує громадську думку щодо проблем ЧФ

Москва (УНІАР). — „Чорноморська фльота буде збережена, якщо вона буде російською", — заявив в інтерв'ю „Тавріческім Вєдомостям" віцепрем'єр російського уряду С. Шахрай. Оскільки російське керівництво неодноразово підкреслювало взаємоз'язок між розв'язанням проблем ЧФ і підписанням широкомаштабного договору з Україною, С. Шахрай зазначив, що „час для підписання ще не настав. Договір ще не готовий настільки, щоб задовольнити інтереси обох держав".

Представник фінансової служби фльоти, який побажав залишитися неназваним, заявив в інтерв'ю засобам масової інформації (ЗМІ), що Україна не лише не виділяє фондів на утримання фльоти, але й привласнює біля 42-ох відсотків перерахованих РФ фондів на утримання власних збройних сил. „За всіма угодами фльота підпорядкована двом президентам, але утримує його виключно Росія. Це схоже на фінансову війну проти фльоти, на її тихе витіснення з Криму", — підкреслив він і навів факт утримання Україною 23 блн. карбованців у якості податку із 127 блн. карбованців, виділених РФ для виплати платні російським військовикам.

Російські ЗМІ розповсюдили інформацію, також з анонімного джерела у командуванні ВМФ Росії, згідно з якою російське військово-морське командування вирішило до 16-го жовтня біжучого року зліквідувати центр управління польотами на летовищі у Гвардійському поблизу Симферополя. Одночасно, повідомляють російські ЗМІ, командування надіслало у штаб ЧФ розпорядження про передачу у жовтні цього року під командування України летовище, авіяційну техніку, озброєння, боєприпаси і нерухоме майно військових частин в Домузлаві. Не називаючи імени військового експерта, російські газети надрукували його коментар, згідно з яким російський штаб ЧФ внаслідок зазначених дій втратить контролю над повітряним простором Криму.

Велику кількість повідомлень про ситуацію на ЧФ з посиланням на неназ-вані джтерела незалежні експерти вважають однією із складових тиску на Україну через формування певної громадської думки. Щодо питання про можливу передачу українській стороні майна і, зокрема, нерухомости військових частин Донузлаву, то українська частина міжурядової групи з питань поділу фльоти в інтерв'ю УНІАР 28-го липня підкреслила незмінність позицій, визначених 9-го червня під час сочинської зустрічі: кораблі фльоти та летунство мають бути поділені нарівно, а вся нерухомість є власністю України, яку можна давати російській частині ЧФ у винайм. У проєкті угоди про параметри поділу ЧФ з цього приводу сказано: „Поділ між сторонами об'єктів, а також поділ кораблів, суден, озброєння, військової техніки, іншого майна ЧФ здійснюється за спільним пляном, розробленим міністерствами оборони сторін".

Росія заплатила біля 6 білн. долярів за конфлікт у Чечні

Москва (УНІАР). — Директор російського Інституту економічної аналізи А. Ілларіонов заявив, що за підрахунками фахівців його інституту, військова операція у Чечні обійшлася Російській Федерації у 5-6 блн. долярів.

Російський уряд називає цифру 2.4 трлн. рублів. Оскільки саме стільки фондів було витрачено з федерального бюджету Росії, А. Ілларіонов висловлює допущення, що фінансування військової операції здійснювалося на рахунок запасу золота. Цю думку підтверджують і дані, наведені днями головою Державного комітету коштовних металів РФ Євгенієм Бичковим. Він повідомляє, що на 1-го липня 1995 року запас золота РФ виносив 278 тонн. А на 1-го грудня 1994 року ця циф-ра сягала 375 тонн.

Л. Кучма буде гостем Олімпіяди в Атланті

Київ (Р. Р.). — У суботу, 9-го серпня, у пресовому центрі Міністерства Закордонних Справ України повідомили, що амбасадор України в ЗСА Юрій Щербак, виступаючи перед керівництвом і спортовцями збірних українських дружин з боротьби і важкої атлетики у Карролтоні, ЗСА, на святкуванні 100-річчя Федерації Важкої Атлетики, повідомив, що державний прапор України, ймовірно, вперше буде піднято на літній Олімпіяді в Атланті в присутності Президента України Леоніда Кучми.

Напередодні літньої Олімпіяди в 1996 році Карролтон стане основною базою української збірної під час адаптаційного періоду. Тепер там живуть і тренують українські олімпійські спортовці. У столиці наступних літніх Олімпійських Ігор 1996 року, Атланті Ю. Щербак зустрівся з представниками української діяспори ЗСА і Канади, які активно допомагають НОК України.

Д. Табачник отримав додаткові уповноваження

Київ (Р.Р.). — Тут у середу, 9-го серпня, Президент України підписав указ про порядок закордонних поїздок Президента і виконання підписаних домовлень.

Матеріяли для відвідин готують міністерства та відомства чи інші центральні органи державної влади і подають їх до Адміністрації Президента не пізніше, ніж за два тижні до візити. Голова Адміністрації Дмитро Табачник, в разі необхідности, може визначити інші терміни подання матеріялів.

За три тижні до початку візити до даної країни виїздить передова група, до складу якої входять: представник Міністерства Закордонних Справ, представник Міністерства Зовнішніх Економічних Зв'язків, Управління з питань зовнішньої політики президентської Адміністрації, служби протоколів і, в разі потреби, інших служб президентської Адміністрації. Хто увійде до передової групи, визначає голова Адміністрації Д. Табачник.

Про хід виконання досягнутих домовлень Уряд має щомісяця репортувати Президентові.

ВІДБУВСЯ КОНҐРЕС СТУДЕНТІВ

Київ (УНІАР). — Тут від 11-го до 13-го серпня відбувся 2-ий Світовий конґрес Центрального Союзу Українського Студентства. Впродовж трьох днів понад 60 делеґатів із країн Европи, Канади та колишнього СССР вирішували майбутнє організації та перспективи її розвитку в Україні.

„Ми зібралися обговорити проблеми, що постають перед українськими студентами світу, тобто студентами далекої і близької нашої діяспори, і накреслити напрямки, в яких ми хочемо працювати у майбутньому", — сказав в інтерв'ю з кореспондентом УНІАР виконуючий обов'язки голови ЦеСУС Василь Бойчук.

З привітанням до учасників конґресу звернулася голова проводу КУН Слава Стецько: „Нам дуже приємно, що студенство організується в окрему силу і ця сила не лише студентам, а й Україні дуже потрібна. Студенти відігравали велику ролю в історії українського народу, а головно — в останньому столітті".

Депутат Микола Ратушний наголосив, що завдання української влади — всіляко сприяти українському студентському рухові і закликав студентство до співпраці з депутатами, зокрема у випрацюванні законодавчих документів.

ЦеСУС проводить як внутрішню, так і міжнародну діяльність — активно співпрацює з реґіональними студентськими і молодечими організаціями інших країн, працює над створенням подібних організацій в країнах колишнього СССР.

„Хотілося б, щоб ми стали на нові щаблі розвитку. Як суспільство розвивається, так і студентський рух розвивається. Усі думають, що студентський рух пішов на спад після 90-их років, але він тільки перейшов в іншу фазу — у конструктивну працю", — сказав В. Бойчук.

В Україні

Відзначено трагічну дату Гірошіми

КИЇВ. — Тут 3–9-го серпня пройшла акція „Білий Тиждень Гірошіми", присвячена сумній 50-ій річниці ядерного бомбардування Японії. Водночас пройшли протести біля амбасади Франції. Пікетувальники вимагали від президента Франції Жака Шірака змінити рішення щодо відновлення ядерних випробувань в Тихому океані.

Крим хоче російських програм

СИМФЕРОПІЛЬ. — Верховна Рада Автономної Республіки Крим ухвалила постанову не підкорятися рішенню керівництва України про переведення російського телевізійного каналу й запропонувала кримському урядові до 15-го серпня здійснити переміну його знову на перший канал. Кримські депутати також ухвалили звернення до Державної думи Росії, у якому наголошують на розриві інформаційного простору і просять допомогти відновити першенство російських програм у Криму.

Рух є найважливішою силою

ЛЬВІВ. — Голова місії ОБСЕ в Україні Горсі Ґаррет під час зустрічі з представниками львівської крайової організації НРУ Олександром Гудимою зазначив, що, на його думку Рух є найпотужнішою політичною силою в Україні. Ґаррет також повідомив, що вступ України до Ради Европи можливий лише під умовою політичної та економічної стабільности в Криму. О. Гудима відповів, що НРУ ніколи не заперечував проти історичного права кримсько-татарського народу на свою державність, але вважає недопустимими дії проросійських політиків, які намагаються відокремити Крим від України.

Зареєстровано статут крішнаїтів

КИЇВ. — Міністерство у Справах Національностей, міґрації та культів зареєструвало статут Центру громад свідомости Крішни в Україні. Центр діє уже два роки і до нього належать 46 громад. Керівники його підготували п'ять благодійних програм, проводяться фестивалі та лекції, де розповідається про основи духовної науки та ведичний спосіб життя.

Дніпропетровський Союз Комуністів — за старий герб

ДНІПРОПЕТРОВСЬКЕ (УНІАР). — Під час ремонту фасаду будинку обласного виконавчого комітету з фронтону знято герб колишньої Української ССР. Цілком закономірний факт не лишився поза увагою місцевої організації Союз Комуністів. До облвиконкому направлено листа, у якому міститься протест проти появи на фасаді будинку нинішнього символу української державности — тризуба і наполягання відновити старий герб.

Херсонщина отримала гроші

КИЇВ. — З метою поліпшення епідемологічного стану в Херсонській області Кабінет Міністрів України своїм розпорядженням виділив 75 блн. карбованців. Гроші мають бути спрямовані на будівництво і реконструкцію об'єктів водопостачання і каналізації области.

Перевірять доставу харчів морякам

СЕВАСТОПІЛЬ. — Керівник контрольно-ревізійної служби Президента України І. Салій прибув до Криму, щоб вивчити хід здійснення указу Л. Кучми щодо надання харчової допомоги Військово-Морським Силам України.

І. Салій відвідав корабель „Гетьман Сагайдачний", а також разом з командуючим Військово-Морських Сил України, віце-адміралом Володимиром Безковайним побував в частинах ВМСУ, які є в місті Саки. За словами представника штабу Військово-Морських Сил, українські моряки перебувають у складному економічному становищі. Він зазначив, що продовольчі товари, які мають бути доставлені з різних реґіонів України, надходять нереґулярно.

Комісія перевірює позички

КИЇВ. — Новостворена урядова комісія на чолі з віцепрем'єр-міністром України Василем Дурдинцем перевірятиме використання за призначенням бюджетних позичок і кредитів, наданих підприємствам і організаціям аґропромислового комплексу у 1994 році. Комісії доручено до 20-го серпня пода-ти Президії Кабінету Міністрів України висновки щодо результатів перевірки та проєкт доповіді Президентові України з порушених питань.

У СВІТІ

ІРАК ПОДАВ в ООН 530-сторінковий звіт, який повинен переконати міжнародну спільноту, що ця країна, згідно з вимогою Ради безпеки, припинила виробництво біологічної зброї і знищила відповідне устаткування. Невдовзі до Іраку виїде нова група інспекторів, які перевірять правдивість цього звіту. Як відомо, п'ять років тому Рада безпеки ООН запровадила щодо Іраку економічні санкції і остерегла, що їх буде скасовано тільки тоді, коли офіційний Багдад відмовиться від програм виготовлення зброї масового знищення. Тепер Ірак стверджує, що час для скасування санкцій настав, оскільки всі вимоги ООН виконані.

ВІДТЕПЕР МЕДИЧНЕ обслуговування громадян Грузії буде платним. Мешканці республіки і, певна річ, всі гості, платитимуть за будь-яку форму медичної обслуги. Виступаючи у програмі республіканської телевізії, міністер охорони здоров'я Грузії Автанділ Джербенадзе повідомив, що безплатним залишиться лікування тільки для ветеранів війни, вагітних жінок і дітей від їхнього народження до однорічного віку, а також невідкладна медична допомога для дітей до 14 років. Безплатним буде лікування туберкульози, інфекційних і психічних захворювань. Крім цих полегш, уряд випрацює спеціяльну програму надання медичної допомоги малозабезпеченим родинам.

МУСУЛМАНСЬКІ ЕКСТРЕМІСТИ, які понад місяць тому захопили закладниками п'ятьох чужинецьких туристів в індійському стейті Джамму і Кашмір, вбили одного з них, норвежця Ганса Крістіяна Устре. Його тіло з відрубаною головою сили безпеки виявили поблизу кашмірського міста Анантаґ. У записці, знайденій біля вбитого, говориться, що відовідальність за смерть громадянина Норвеґії взяла на себе терористична група „Аль-Фаран". Вона остерігає, що коли індійська влада не випустить з тюрми 15 бойовиків мусулманських збройних груп, то решта захоплених туристів, двоє американців, німець та англієць, будуть так само вбиті.

В АМЕРИЦІ

СТАВШИ БІЛЬШІСТЮ в Конґресі, республіканці приобіцяли збалянсувати впродовж наступних сімох років державний бюджет і взялися за цю справу з ентузіязмом. Завдяки тому ж таки ентузіязмові вони мали деякі успіхи, але тепер справа починає набирати цілком іншого напрямку, тому деякі з республіканців зневірюються у можливості переведення їхніх задумів у життя. Зневіра у власні сили, кажуть республіканці, є вислідом страху деяких їхніх членів про можливість втрати підтримки виборців, якщо вони підтримають запропоновані зменшення таких програм як Медікер, Медікейд, федеральних пенсій та допомоги потребуючим.

ЗАКІНЧУЮЧИ ТРИДЕННУ конференцію незалежних виборців у Даллас, Тек.,в неділю, 13-го серпня, Росс Перо підкреслив, що наразі не може відійти з політичної арени країни, бо існуючі обидві політичні партії не зробили конечних на його думку змін у політичній системі країни. Цією заявою, на думку аналітиків, Р. Перо лишив собі можливість на зформування третьої політичної партії та висунення своєї кандидатури у президентських виборах 1996 року. Хоча сам Р. Перо заперечує бажання кандидувати на президента ЗСА, але такої можливости не заперечує.

ТЕРОРИСТИЧНІ ПОГРОЗИ проти міжнародного летовища ім. Кеннеді у Ню Йорку причинилися до сильного посилення безпеки, якого не було від 1991 року. Тоді безпеку було посилено з приводу військової акції ЗСА у Перській затоці, але вона тоді не була такого розміру як тепер. Так само збільшено засоби безпеки на двох інших летовищах в околиці Ню Йорку — Ля Ґвардії та Нюаркського. На летовищі ім. Кеннеді до будинків летунських ліній впускають тільки пасажирів з квитками, баґажі чи авта залишені хвилево без опіки уважають можливою небезпекою. Отриману погрозу перевіряють відповідні чинники, а Державний департамент підкреслює, що походить ця погроза з Америки, тому таке загострення засобів безпеки.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Чи принесуть мир мирні переговори у Чечні

Минуло понад три тижні, як у Чечні замовкли гармати і російські завойовники, які хотіли силою зброї поставити на коліна мільйоновий кавказький народ, змушені були сісти за круглий стіл переговорів. Однак говорити про мир ще рано. Як правило, військові переговори тривають довго, сторони не радо йдуть на поступки і не завжди досягають того, чого хотіли б. І хоч російські можновладці стараються в очах власного народу і світової громадськости виглядати миротворцями, їм тепер це рідко вдається. Бо світ став не той уже, що колись і значно рідше вірить запевненням кремлівських вождів.

Виступаючи недавно на російській телевізії зі зверненням до громадян Росії, президент Боріс Єльцин назвав „перший успіх", яким увінчалися мирні переговори в Чечні, „подією великої ваги". Він високо оцінив підписану в Грозному угоду щодо воєнних питань, які, на його думку, „прокладуть шлях до проведення демократичних виборів на чеченській землі". Б. Єльцин навіть сказав, що представники Чечні „повинні бути і в Раді федерації, і в Державній думі".

У своєму виступі Єльцин багато уваги приділив необхідності роззброєння чеченських повстанців. „Такий наказ дала чеченська сторона і це стане основою виведення російського війська, яке виконало свої завдання", — заявив російський президент.

Про виконання якого „завдання" може бути мова? Адже у Чечні не залишилося жодного міста, яке не було б знищене дощенту. За час війни загинуло понад 60,000 осіб цивільного населення. Зареєстровано понад десять випадків, коли з гелікоптерів російські вояки обстрілювали похоронні процесії. Російська вояччина перетворила Чечню у військовий полігон — випробовувала на мирному населенню нові види зброї, яка ще ніде не застосовувалася, а також ту, яку заборонено міжнародною конвенцією.

А щодо роззброєння повстанців, то на це відповів теперішній керівник чеченської делеґації на мирних переговорах у Грозному Гож-Ахмат Яриганов: „Реґулярна армія республіки Ічкерія роззброюватися не буде". Як кажуть, коротко і ясно.

Наступним етапом мирних переговорів є політичні питання, а саме їх вирішити нелегко. Як сказав російський прем'єр-міністер Віктор Черномирдін, „найголовнішим з них є питання про статус Чеченської республіки у складі Російської Федерації". І Єльцин, і Черномирдін, й інші російські керівники виступають за більшу автономію Чечні, але в рамках Російської Федерації, тобто за те, чим була Чечня, як й інші республіки, в тому числі й Україна, за совєтської імперії, — колонією. А на це не підуть ні Дудаєв, ні Басаєв, ні чеченський народ, який ніколи не буде рабом Росії. І це добре розуміють у Москві.

„Джохар Дудаєв ніколи не погодиться з тим, щоб Чечня залишалася у складі Росії, — сказав на пресовій конференції депутат Державної думи Анатолій Шабад після недавньої зустрічі з чеченським лідером. — Ми проговорили цілу ніч, і я переконався, що нереально думати, ніби Чечня може визнати себе у складі Російської Федерації". Він підкреслив, що Дж. Дудаєв навіть не допускає думки, щоб винести за рамки переговорів питання про статус Чечні. „Єдине, на що він може піти, — це погодитися на співробітництво з Росією в ділянці оборони, а також у спільній охороні кордонів", — сказав А. Шабад. Він вважає, що „Росія програла війну в Чечні" і якщо знову вдатися до вирішення проблеми силою, то „територію Чечні доведеться завойовувати наново".

Згідно з західніми даними, тепер на озброєнні чеченської армії є 15 комплектів самонаводних ракет „Стінґер". Є у дудаєвців й інша сучасна зброя. А найголовніше — бойовий дух і прагнення бути вільними і незалежними, а також віра в остаточну перемогу над російськими окупантами. А це велика сила, яку важко було б побороти здеморалізованій армії завойовників.

У багатьох містах і селах Чечні постійно відбуваються політичні віча під льозунгами „Геть росіян! Геть російських окупантів!" А щодо мирних переговорів, то у чеченців теж є своя думка: „Поки російське військо перебуває у Чечні — миру не буде!" Так вважає нескорений народ. На жаль, до цієї думки не хочуть прислухатися кремлівські вожді, які видають себе за миротворців.

Олег М. Волянський

„УКРАЇНА ПІДНІМАЄТЬСЯ", — КАЖЕ ЛОНДОНСЬКИЙ „ЕКОНОМІСТ"

Це, здається, вперше поважний відомий журнал „Економіст" аналізує більш оптимістично ситуацію в Україні. У числі з 22—28-го липня цього року вміщено довгу, на цілих три сторінки, статтю, присвячену Україні, під заголовком „Може, краще пізно як ніколи".

У вступі до статті автор пише: „Україна, мабуть, остання країна, що починає підніматися з руїн комунізму, ще може стати могутньою державою в Европі". У минулому „Економіст" представляв обставини в Україні у темних кольорах, навіть одного разу говорив іронічно про Україну, цитуючи слова з національного гимну „Україна ще не вмерла". Тепер „Економіст" пише, що в Україні є зміни на краще і що це один із найбільше несподіваних поворотів останніх часів. На думку автора статті, це заслуга президента Леоніда Кучми. Хоч у передвиборчій кампанії Кучма говорив про „поступову", а не радикальну зміну економіки та проголошував зближення до Росії, так що після його вибору президентом українські патріоти журилися, чи Україна залишиться незалежною, то несподівано він почав діяти інакше. Він оточив себе молодими талановитими реформаторами з Віктором Пинзеником на чолі. Ціни на їжу та енерґію злібералізовано, субсидії для сільських господарств скорочено, те саме і для індустрії, і в результаті місячна інфляція зменшилася з 72 відс. у листопаді минулого року до 5 відс. у травні цього року, а навіть тариф розміну вже від лютого залишився досить стійким. В. Пинзеник твердить, що пересічна заробітна платня становить тепер 45 дол. на місяць, що є втричі більше, ніж було в січні.

Щоб мати можливість провести реформи, Кучма мусів перебороти опір Верховної Ради України, яка противиться реформам. Кучма зажадав спеціяльних уповноважень, і коли Верховна Рада відмовила, він загрозив, що звернеться до народу, щоб народ у формі загального референдуму вирішив, хто має рядити Україною — Президент чи Верховна Рада. Тому що запитування опінії в Україні вказувало на те, що президент Кучма є в десять разів більш популярний, ніж Верховна Рада, вона поступилася і дійшло до „Конституційного договору", який дає можливість дальших реформ.

Ще більшою несподіванкою стала закордонна політика президента Кучми. Відносини між Україною і Росією прохолонули, а сам Кучма лише один раз їздив до Москви, коли відначали 50-ліття перемоги над Німеччиною, а за те скерував свою увагу на Захід. Він відвідав Вашінґтон, Брюссель, Рим, Токіо і Берлін. Американський президент Клінтон відвідав Київ разом із своєю обслугою, що складалася з 850 осіб, а американський міністер оборони Перрі відвідував Україну вже тричі. Однак поважним недоліком у закордонній політиці Кучми є ставлення т.зв. Европейського Союзу до України. Дотепер ще ні один голова европейської держави не відвідав Києва. Европейський Союз ще не вирішив, наскільки треба допомагати Східній Европі, а крім цього справу скомплікував Чорнобиль. Европейський Союз обіцяв дати Україні допомогу в сумі 266 мільйонів долярів, якщо Україна закриє свою нуклеарну електростанцію в Чорнобилі. Україна погодилася припинити діяльність чорнобильської станції до кінця цього тисячоліття під умовою, що вона отримає фінансову допомогу в сумі чотирьох більйонів долярів, щоб поставити новий саркофаг над нуклеарним реактором, що вибухнув у 1986 році, та щоб побудувати нову, ґазову електростанцію. Европейський Союз зволікає, кажучи, що Україна не потребує нової електростанції, бо вже існуючі працюють нижче своїх потенціялів, тому що зменшилося запотребування. Це правда, що Україна тепер вживає менше електроенерґії, але не тому, що нема запотребування, а тому, що ціна пішла дуже вгору, і фабрики, бюра чи приватні помешкання змушені радикально зменшити використання енерґії. Американський Уряд намагається посередничити в цій справі, але дотепер без успіху.

Все ж таки головним випробуванням для Кучми є економіка України. „Масова приватизація", що почалася на весні, посувається вперед помалу. Уряд надіявся продати 8,000 великих підприємств до кінця цього року, але дотепер продав коло 200. Труднощі робить і Верховна Рада, що приготовила список 6,100 „стратегічних" підприємств, які не можуть бути приватизовані. До цього і керівники установ та місцеві бюрократи навмисне утруднюють ліцитацію, накладаючи надмірно високі ціни на свої активи. Не маючи змоги сплачувати довги, тисячі фабрик перестали працювати або працюють скорочений час, хоч жодна ще не проголосила банкрутство. Президент Кучма намагається цього року закрити 15 дефіцитних копалень вугілля, а може і коло 200 банків.

Найтвердшим „горіхом" залишилася приватизація землі. Автор підкреслює велику різницю між містом і селом в Україні. Наприклад, у Києві появляються постійно нові крамниці і каварні, але коли їхати автом півгодини поза місто, то попадається у попереднє століття. Заболочені дороги, двокімнатні хатки-котеджі, воду береться із джерела або із стоячих рур, публічний транспорт обмежений, недостача телефонів і крамниць... Кореспондент „Економіста" їхав автом з Яремча до Львова і по дорозі стрінув більше возів, що їх тягли коні, ніж авт. І це на сільськогосподарській, сколективізованій землі, що є однією з найбагатших у світі, живуть люди на рівні „третього світу". Кучма вказав Верховній Раді на факт, що в Україні приватні клаптики землі, які займають менш як 10 відс. оброблюваної землі, продукують більш як половину овочів і городини. Комуністично-соціялістична більшість у Верховній Раді на чолі з Олександром Морозом є проти приватизації землі, називаючи це „злочином". Сільські бюрократи також дбають лише про те, щоб самим збагатитися. Економіка України потребує великого вкладу капіталу, але покищо вкладання капіталу в економіку є надто повільним. Інвестори нарікають, що в Україні закони міняються „щомісяця, щотижня, щодня", а місцеві компанії провадять потрійну бухгальтерію — одну для податкових властей, другу — для західніх інвесторів, а третю — для себе самих, а часто взагалі не можна дістати докладніших інформацій. Всюди панує хабарництво, наприклад, у Києві, щоб установити телефонічну лінію, треба заплатити в центрі міста 700 долярів, а на периферії 200. Колишній прем'єр-міністер Юхим Звягільський у листопаді втік за кордон, взявши з собою мільйони долярів, що належали Україні (автор статті не згадує, що Звягільський втік до Ізраїля). Заступник голови Верховної Ради також мусів уступити з свого посту, обвинувачений у крадіжці громадського майна. Є поголоски, що Кучма починає вагатися у справі економічних реформ і що навіть пост Пинзеника загрожений. Надіймося, що ця вістка неправдива. Американський амбасадор в Україні Вілліям Міллер каже, що коли Кучма продовжуватиме свою економічну політику, то є 90 відс. шансів, що вона буде успішною. Український народ дуже терпеливий. Деінде вже були б заворушення, тут люди нарікають, але не демонструють. Кучмі помагає також факт, що в Україні існує близькість мови і релігії між українцями і росіянами і є також багато мішаних подруж. Тому нема сильного етнічного напруження, як це бачимо в Латвії, Естонії чи Казахстані, де існує виразна національна і релігійна сепарація.

Тому найбільша загроза для України не прийде з її середини, але може прийти ззовні. Покищо російський уряд іґнорує заклики кримських росіян до інтервенції. Хоч Україна і Росія ще не договорилися у справі Чорноморської фльоти, але вони розуміють, що ці кораблі вже майже музейні речі. Російський уряд підкреслює, що Крим — це внутрішня справа України і навіть погодився відкласти Україні довг за ґаз в сумі 2.5 більйона долярів. Все це може змінитися після виборів у Росії — в грудні цього року до парляменту і влітку наступного року на президента. Коли до влади прийдуть більш аґресивні люди, то вони будуть пробувати вмішуватися у справи України. Тому автор статті вважає, що Кучма повинен поспішити із справою конституції Криму. Очевидно, коли економіка в Україні покращає, то і кримські росіяни не будуть спішитися до Росії (так як це було під час плебісциту 1991 року). Найближчі 12 місяців можуть вирішити долю України. Автор має враження, що в Україні зростає оптимістичний настрій, зокрема серед молодшої ґенерації, що репрезентує майбутню середню клясу. Типовим прикладом є 30-літній Олександер Ткаченко, який має в Києві власну невеличку компанію, що продукує телевізори. Як і більшість киян, він в розмові мішає українські і російські слова, а рівночасно робить проґрес у знанні англійської мови. Він дивиться на майбутнє України більш оптимістично, ніж давніше, кажучи: „Протягом останніх місяців люди мого сорту почали вперше відчувати, що ми живемо в цій країні, не у республіці, але в нашій власній країні". Коли таке почування втримається, то втримається і Україна, закінчує автор статті в „Економісті".

Юлія Войчишин*

Вісті з Оттави

По дорозі на оселю Батурин біля Монтреалю, на заслужений відпочинок до Оттави в понеділок, 31-го липня, вступив колишній президент УНР Микола Плав'юк. Екзекутива відділу Конґресу Українців Канади і Філія Українського Національного Об'єднання в Оттаві зорганізували йому зустріч з громадою в залі українського католицького собору. На доповіді були присутні амбасадор України Віктор Батюк з дружиною Алевтиною, радник Андрій Веселовський з дружиною Мариною, перший секретар з культури й інформації Євген Поліщук та військові аташе, полковник Микола Різун і полковник Іван Селюк з дружиною Наталею.

Достойний гість майже постійно перебуває в Україні, маючи громадянство України, надане попереднім Президентом Леонідом Кравчуком. Під сучасну пору він провідник Організації Українських Націоналістів та голова Фундації Ольжича, що перенесла свою діяльність в Україну. Тому його аналіза сучасної економічної і політичної ситуації України, про що й була його мова, була влучною і цікавою. Він подав неґативи і позитиви сучасної політично-економічної ситуації в Україні.

До неґативів він відносить факт, що майже чотири роки після проголошення незалежної України влада діє на основі перелицьованої ще совєтської конституції, Комуністична Партія України під проводом Симоненка мріє про возз'єднання з Росією і провід партії постійно консультується і дістає вказівки від Комуністичної партії Росії та що голова Верховної Ради Олександер Мороз заховується невідповідно до свого становища, приклад — його участь у з'їзді Комуністичної Партії та його присутність на комуністичній демонстрації 1-го травня.

До позитивів він зараховує зріст довір'я до Президента Леоніда Кучми в порівнянні з такими визначними людьми як Олександер Мороз, Євген Марчук, Леонід Кравчук, довір'я до яких підупадає, успіх України у розв'язанні проблем в Криму, припинення падання заробітної платні та поступ в приватизації, де найбільший успіх має приватний капітал.

М. Плав'юк був учасником подій, пов'язаних з похороном св. п. Патріярха Української Православної Церкви Київського Патріярхату Володимира 18-го липня в Києві. Його коментарі доповнені відеомонтажем українських і закордонних звідомлень телевізії залишили потрясаюче враження на присутніх. Факт, що ніхто з урядових чинників не хотів узяти відповідальности за дії міліції, може вплинути неґативно на популярність Президента і його дорадників, сказав М. Плав'юк.

** Після відходу на пенсію довголітнього кореспондента „Свободи" Степана Яворського, рубрику „Вісті з Оттави" вестиме Юлія Войчишин.*

Зіновія Карпенко

Візія спасіння

Коли здола мене неспокій,
відцокотять булані коні,
[illegible] лик укриє попіл,
душі затихне теплий гомін, —

наспіє ритм тугий, врочистий,
мелодій сповнений органних,
І Хтось, жаданий і пречистий,
обійме леготом саванним.

В ту мить примирення і звуків
ладанно-ніжних заімліє
з розщелини земної муки
мана врятованої мрії.

....

Навздогін пам'яті

Як мені бути по той бік
Чого-не-відбулося,
бо й досі здригаються плечі —
потоплено човен надії?
Милий! Беру твоє ім'я з собою,
як вітер у тайстру,
й тікаю, переможена пам'яттю
примхливого видіння.
Пробач, що освітила,
лишень пустий поріг своєї тіні.

Іван Самійленко

ЦІНА ЗЛОЧИННОЇ УТОПІЇ

II

Дослідження Юркевича охоплює гродизьку групу, веремеїівську, кишенську, кременчуцьку, глобинську групи. За браком місця подаємо деякі скорочені інформації. Так, наприклад, у вересні 1929 року були арештовані 17 осіб у Веремеїівці за створення підпільної організації, яка ніби ставила за мету „відновлення Української Народної Республіки" та зв'язок з центром СВУ. Василя Чуба, Мовчана засуджено до розстрілу. Решта на 8–10 років позбавлення волі і 5 років позбавлення в правах. В с. Кішенці арештовано 40 осіб. Обвинувачено за підготовку повстання. В лютому 1930 р. засуджено за ст. 54 майже всіх до розстрілу. Кільком із них, наприклад, Чуйко і Солоника засуджено на 10 років позбавлення волі. Кременчуцька група: заарештовано 21 особу. Обвинувачено: „підготовка збройного переходу польського кордону". На початку 1930 року засуджено групу до розстрілу. Двом із них — Кульчицькому і Білоногу розстріл замінено на 10 років позбавлення волі.

В розділі цих спогадів „Розстріл і підготовка до етапу" Юркевич подає жахливу сцену останніх днів у краменчуцькій в'язниці. На початку лютого 1930 року, пише він, в камерах „особливого корпусу" ОҐПУ тримали смертників до останньої ночі. В цю ніч розстріляно понад сотню людей. „Прізвища більшости розстріляних, — пише Юркевич, — я позабував, але деякі із них я пам'ятаю і досі. Василь Чуб із с. Веремеїівки, хазяйновитий трудівник села. Ханко, Вакуленко — священики УАП-Церкви в Градизьку. Тонкошкур і Вірменич із Градиська. Копичі Аркадій, Тіміні Яків і Жорж. Грабовський, Антонов, Фартушний, Бортновський й інші з кременчуцької округи, всього 19. Шапоренко, брати Дрижди, Самокиш й інші — всього з кишенської групи близько 40 осіб. Було багато постріляно людей із інших сіл". Забитих закопували в братські ями повалом. На запитання рідних відповідали, що їх відправили на північ етапом... А скільки подібних етапів зазнав українських народ раніше і пізніше, і то по всій Україні — одна лише Москва напевно знає.

Судили „45" в Харкові, як відомо, показово і відкрито, для показу світові про „гуманність" совєтських судів. Решту, як правило, судили заочно і секретно особливі трійки колеґії ОҐПУ. Заарештованих судили за націоналізм за статтею 54, пп. 1-14. Судили в першу чергу свідомих українців, шанованих у громаді людей — учителів, студентів, священиків, трудівників — заможних селян. Судили ненадійних для совєтського режиму осіб...

Відомо, що від 1923 року, після втрати державної незалежности України, знову пробуджується національний культурний рух. Закриваються російські газети і середні школи. Запрацювала в повному обсязі Українська Академія Наук (УАН). У кожному місті України були відчинені т.зв. „лекційні бюра" — центри українізації й українства. Активно запрацював Інститут Шевченкознавства, Інститут Наукової Мови і Книгознавства. Ширилась діяльність ВУАПЛІТЕ і т. п.

Це була доба, яка віщувала нове і велике відродження української національної ідеї, української людини. Варто пригадати ще раз слова Симона Петлюри, виголошені ним у „Трикутнику смерти": „...за час нашої трилітньої боротьби ми створили українську націю, яка й надалі активно буде боротися за свої права, за право самостійно й ні від кого незалежно жити й порядкувати на своїй землі". Ту ідею й боротьбу понесли з собою кращі сили української культури і науки — люди типу Єфремова та його послідовники. Слідчий Брук на допиті Дурдуківського говорив: „Нам треба українську інтеліґенцію поставити на коліна, — це наше завдання, і воно буде виконано. Кого не поставимо — перестріляємо".

І це не була гра слів, а сувора дійсність. Такого масового вбивства до 1930-их років в Україні історія ще не знала. Судили й убивали розум і трудівників, судили совість України — викорчовували з корінням людей глибоких традицій, високої моралі і культури, винищували козацьккий рід. Це бачимо і до болю в серці відчуваємо в передсмертному листі матері Бориса Матушевського, Віри Олександрівни, писаний нею з таборів Мордовії: „Дорога і невідома ще мені невісточко Галю, — писала вона, — ти остання, що прийшла до нашого роду, і я вірю, що ти будеш міцним звеном, який буде зв'язувати надалі наш рід, зв'язаний тим почуттям, яке я тепер переживаю, відходячи від Вас назавжди..."

Борис Матушевський — син Віри Олександрівни, організатор СУМУ, який під час Панахиди за Симона Петлюру в Софіївському соборі роздавав летючки, закликаючи берегти пам'ять про Симона Петлюру, у свідченні на процесі СВУ заявив: „У своїй любові до рідного краю я наслідував заповіти мого батька, який вчив мене любити Україну, так як любив її сам — любив, жертвуючи всім найдорожчим заради служіння вітчизні".

Юрій Хорунжий у своїй праці „Як перевели козацький рід" глибоко вражаюче описав мученицький кінець двох старих відомих і заслужених родин України — родину Михайла Старицького — відомого письменника й суспільно-громадського діяча, та Олександра Черняхівського — знаного у світі ученого гістолога, проф. мединституту, а одночасно й апостола УАПЦ. Дружина Черняхівського Людмила — дочка М. Старицького — була відома в Україні письменниця, колишній член Української Центральної Ради УНР, голова клюбу „Родина" та голова фонду допомоги Митр. Липківському. Обоє — Людмила та її чоловік Олександер — були засуджені на процесі СВУ у Харкові.

(Продовження буде)

Річна нарада комісії Фундації д-ра М. і д-ра О. Ценків

Річна нарада комісії Фундації д-ра М. і д-ра О. Ценків „Добро творити“ відбулася 21-го червня ц.р. в приміщенні Т-ва Св. Софія в Філядельфії в такому складі: інж. Юліян Головчак, касир від Т-ва Св. Софія, д-р Романа Навроцька, голова Т-ва Св. Софія, д-р Орест Гаврилюк, голова Головної Пластової Ради, що очолює комісію розподілу, д-р Володимир Кліш, від фундації, Степан Гавриш, екзекутивний директор ЗУАДК, і д-р Наталія Пазуняк, секретар.

Інж. Ю. Головчак відкрив наради, привітавши присутніх. Відмовлено молитву „Отче наш“. Н. Пазуняк прочитала протокол з попередньої наради в 1994 році, який прийнято. Інж. Ю. Головчак звітував: виконано усі постанови попередніх нарад. Ще не отримано одного потвердження на суму 100 дол., призначених на відновлення старовинної ікони в Перемишлі, та ще не вдалося передати однієї суми на „Просвіту“ на Кубані, що буде виконане. У інших випадках — усі подяки отримано.

Розподілено фонди, згідно із внесеними проханнями, із загальної суми відсотків від капіталу 4,600 дол. Суґестії подавали інж. Ю. Головчак і д-р О. Гаврилюк. Призначено виплатити за одноголосною згодою усіх присутніх: для семінаристів в Бразилії 500 дол.; на УКУ в Римі призначено суму 1,000 дол.; на Світову Спілку Українських Учителів, очолену мґр Зеновієм Квітом, суму 500 дол.; для шкіл у Перемишлі: народній школі ім. о. М. Шашкевича і ліцеєві (середня школа) суму 1,000 дол. (порівну); на пластове джемборі з участю пластунів з України в Голляндії суму 1,000 дол.; для студентки медицини, що буде лікаркою в Україні, а тепер студіює в Ля Салл університеті, Ірини Олійник суму 500 дол. Залишилось із суми відсотків від капіталу 100 дол. Призначені суми будуть передані чи вислані, по змозі, яйнайскорше. Інж. Ю. Головчак перенесе капітал фундації до Українського Федерального Банку „Певність“ з Юнайтедбанку, з огляду на низькі відсотки від капіталу.

Інж. Ю. Головчак повідомив про стан здоров'я д-ра Миколи Ценка, з яким напередодні говорив, та інформував про стан фундації. Всі присутні на нарадах просили сердечно привітати д-ра М. Ценка та побажати йому скріплення здоров'я.

Д-р Р. Навроцька при кінці нарад представила плян музею-пам'ятника в селі Заздрість, де проживали довгі роки покоління роду Патріярха Йосифа Сліпого.

Учасники нарад висловили глибокий жаль, що через недугу д-ра М. Ценка не могли чути його особистої мотивації тої чи іншої субсидії. Та фундація його імени живе.

Н. П.

Учительський семінар на Союзівці



Учасники курсу на Союзівці

Завдяки зусиллям Шкільної Ради при УККА, яку очолює д-р Євген Федоренко, при спонзорстві Українського Народного Союзу відбувся на Союзівці, від 16-го липня до 20-го липня ц.р. вже 11-ий курс для вчителів Америки і Канади.

Авторові цієї статті пощастило вперше побувати на подібних зайняттях і тому хочеться поділитись з читачами своїми враженнями та спостереженнями.

Користаючи з гостинности Анни і Іри Дрогобицьких з Торонто, я досівся до їхнього авта ранком 14-го липня ц.р. і ми подались летом птиці в далеку дорогу. Майже на кордоні до нас щиро усміхнулося сонечко яке віщувало не лише гарну погоду, але і велику спеку. Охолоджувач нас відсвіжував, а народна і клясична музика, а також музичні твори в опрацюванні Іри Дрогобицької, мальовнича природа, прекрасні гори і ліси захоплювали око і немовби скорочували час подорожі. Дискутуючи на різні теми, ми прямо не спостереглися, як десь біля третьої години після обіду ми знайшлися на оселі „Верховина“, на якій завершувалася підготова до XX-го Фестсивалю української пісні і танцю, який за традицією спонзорований Українським Братським Союзом. Фестиваль тривав три дні, отже задержалися у своєї родички Орисі Саляк, я знайшов гостинний притулок в домі Олі Горбаль.

Переступивши поріг дому О. Горбаль, перше знайомство на мене зробило надзвичано приємне враження. Вона розумна і освічена жінка, наділена неабиякою мужністю, коли взяти до уваги її пережиття. З розмови я дізнався, що це корінна львів'янка, схоплена большевицькими сатрапами в 1945 році в Лосю на Лемківщині, маючи тоді заледве 17 років, перейшла нечувані тортури як член ОУН і тюрми: Маґадан, Усть-Омгуч, Дітрін, Вітряний, Хонікадже та інші.

В її бібліотеці я з великою увагою прочитав спогади і пережиття з Сибіру і Колими, що друкувалися п.з. „Як ви вмирали, вам дзвони не грали“, „Чи були дві зради“ в тижневику „Народна Воля“ та інші її статті в різних часописах. Варто в тому місці згадати, що Оля мала трьох братів, Ярослав і Богдан включились у вир визвольної боротьби в рядах УПА і з цієї боротьби живими не повернулись додому. Оля в різних часописах розшукує їх, щоб віднайти їх місце проживання, або вічного спочинку.

Коли лунав могутньо голос Івана Олексина, голови УБС, відкриваючи офіційно фестиваль, я роздумував над химерною долею родини Горбалів зі Львова, над долею усіх тих, які так палко любили нашу культуру в широкому обсязі і не мали тих людських умов заспокоїти вільно духову свою спрагу.

Фестиваль відбувався в романтичному затишному місці, під старовинними великими соснами, в центральній частині високо на дереві був уміщений герб України, тризуб, а найрізноманітніші торговельні павільйони були розташовані навкруги амфітеатру аж до озера. В першому дні фестиваль двомовно провадила талановита солістка Оля Ходоба-Фриз, а в другому дні і третьому до неї приєднався Михайло Лучка з Торонто.

Настав час прощання і ми знову серед цієї благородної і привітної природної краси, серед рідкісних картин, які притаманні американській землі. Всюди видніє чудове видовище, справжнє торжество, яке привело нас на Союзівку.

На нас чекала і привітно зустріла Стефанія Квасовська, адміністраційний директор курсу, заслужена вчителька, яка через 43 роки виконувала обов'язки директора „Рідної Школи“ в Ню Йорку. При нагоді, варто згадати, що доня Квасовської вийшла заміж за відомого генерал-полковника американської армії Богдана Кравціва.

Скоренько познайомились з учасниками курсу, при смачній вечері, і після сну приступили до своїх зайнять. Цьогорічна програма курсу охоплювала цілу низку проблем, пов'язаних з українознавчими школами в системі Шкільної Ради. Вона охоплювала майже всі основні предмети, що вивчаються у наших школах. Головна ціль курсу є пригадати, усистематизувати і закріпити історію України, історію літератури, мову та культуру. Крім того учасники курсу мали змогу пізнати розміщення в світі української діяспори з викладів д-ра Ігоря Гурина. Пракорені нашої культури викладала за допомогою експонатів, фотографій і прозірок Ярослава Геруляк, яка в уяві слухачів відкрила те ядро, з якого пульсує наша цивілізація. Українську мову, а зокрема граматику, викладав проф. Павло Маляр. Я переконаний в тому, що майже всіх учасників курсу полонили своїми викладами проф. Юрій Гаєцький з історії України та д-р Євген Федоренко з історії української літератури. Оба знамениті і досвідчені викладачі ніби з'єднували сотні ниток, що тягнуться і мають пов'язання у їхніх предметах.

Особливо це має велике значення в наш час, коли одна третина на курсі — новоприбулі вчителі з України. Большевицька „ідеологія“ і гнилий її совєтський „інтернаціоналізм“ не лише засмітили шкільні підручники, але також багато зла внесли у виховному процесі. Тому очищення і викорінення цього зла є справою в наш час надзвичайно важливою. Ця зловісна система, або замовчувала історичні факти, або знову таки садистично перекручувала, справжніх національних героїв представляла ворогами народу, а справжніх ворогів народу представляла героями.

З'ясовуючи велике значення цієї теми, можна сказати, що здобуті знання на курсі — це безмежна потуга у виховному процесі. Вчитель мусить бути в українознавчих предметах надзвичайно свідомий, щоб цією свідомістю зумів належно формувати духовість своїх учнів. На стиль і зміст духовости підпопічних має вплив постава вчителя, у якого, як кажуть, глибокі знання, що увійшли в кров і кість, в доброму розумінні, оновили його не поверхово, а доглибно душу. Учительство грає найважнішу ролю у відродженні народу. Дає тон і напрям, якою має бути дитина в дальшому житті. Не може розбудути в дитини почуття любови до свого рідного народу, як також знищити зародки шкідливі і неґативні первні, той, хто своїм життям не являється переконливим взірцем для учня. Тому відповідальні організатори шкіл, їхні спонзори повинні бути чуйні на цю справу. Виховати учнів на шляхетних, міцних духово і свідомо національних малих амбасадорів української справи у чужинецькому середовищі, можуть повноцінні вчительські кадри в тісній співпраці з батьками. Тільки допомогти у вихованні зможе той, хто сам духово багатий. Курс ясно окреслив мету, вимоги, засоби і методи, за допомогою яких на ділі послідовно треба переводити в життя фундаменти, на яких доведеться стояти нашому народові. Рідна школа в минулому і сучасному — це той непогасний божественний вогонь, за старовинною грецькою леґендою, що його Прометей зніс його з неба для щастя людства. Це вогонь рідного слова без меншевартости, це символ української ідеї державного народу. Це врешті той святий вогонь, який повинен спалити повністю рабство і підняти нас до цивілізованих і сильних народів світу. Щоб цю мету осягти, треба мати сильні школи, з яких виросте вартісна і ідейна інтеліґенція, яка поведе вперед українську справу.

Учасники, крім програмових викладів, слухали доповіді Віри Боднарчук — голови Товариства Української Мови з Чикаґо, про їхню працю і співпрацю з Україною, а також Ларису Іванченко, відому українську письменницю з історичної тематики.

Дуже цікавим був обмін думок так серед вчителів курсантів, як і з професорами. В тих дискусіях підносились питання застарілих програм навчання, брак відповідних підручників. Але складається враження, якщо вчителеві даної школи лежить на серці покращання навчального та виховного процесів, вони поборюють всі перешкоди і досягають позитивних результатів.

Учасники курсу побували на виступах мистецьких груп „Львів'яни“ та „Веселі Галичани“, користали з тих усіх добродійств, якими пишається Союзівка. На закінчення двотижневого курсу викладачі перевели іспити з усіх предметів. Незабутнім враженням залишиться для курсантів і викладачів „Прощальний вечір“, на якому вершиною була творча гумористична самодіяльність курсантів, висловлена в поезії, прозі і пісні. Кажуть, прекрасні духові скарби нашого народу, нетлінне українське слово, глибина духовости, бентежить і радує, коли в усіх тих гуморесках з великою влучністю їхні автори підхопили окремі види характерів людей свого оточення і за стилем Степана Руданського щиросердечно посміялися.

Ярослав Стех

ПОДЯКА

З нагоди моєї 90-літньої життєвої мандрівки я дістав багато листовних, телефонічних, телеграфічних і усних побажань.

Не маючи змоги подякувати кожному окремо, цією дорогою висловлюю мою глибоку вдячність усім за ласкаву пам'ять і за зворушливі привіти в доказ щирої приязні і дружби.

Я вдячний зокрема тим, які до своїх побажань долучили ще й грошові дарунки.

Я призначив ці датки на видання **шкільних підручників** і їх поширення у найбільш зрусифікованих областях України через такі організації:

Координаційний Комітет Допомоги України (ККДУ) — **500 дол.**, „Смолоскип“ на Фонд „Щоб Україна була українською“ — **200 дол.**, Фундацію В. Демчук — **200 дол.**, а також на Канадський Фонд „Діти Чорнобиля“ — **200 дол.**, Пласт в Україні — **200 дол.** і на Львівську Академію Ветеринарної Медицини — **200 дол.**

РОМАН БАРАНОВСЬКИЙ

Завершується приготування до Фестивалю незалежности на „Тризубівці“

Горшам, Па. (М. Б-й). — Тут на спортовому комплексі „Тризубівки“ відбуваються інтенсивні приготування для відзначення четвертої річниці відновлення незалежности України, яке відбудеться в неділю, 27-го серпня ц.р. з різноманітною програмою.

Програма, яка почнеться в 12-ій год. полудня, включатиме розвагову програму — виступ танцювального ансамблю „Волошки“ і музичного ансамблю „Львів'яни“, злет парашутистів з українськими національними прапорами і дитяча карузеля — столики до набуття мистецьких та інших виробів як також українські страви і різного роду напитки. Присутні матимуть нагоду танцювати при звуках відомої оркестри „Карпати“.

Організатори цієї небуденної імпрези мають надію, що українська громада взагалі, а молодь зокрема, прибуде громадно на цю особливу національну імпрезу, частинний дохід з якої призначений на олімпійський фонд українських спортовців в Атланті, Джа. Фестиваль відбудеться на „Тризубівці“ без огляду на погоду.

МІНІСТЕР закордонних справ Ізраїля Шімон Перез вперше оприлюднив подробиці угоди з Палестинською визвольною організацією про збільшення палестинської автономії на території західнього берега Йордану. Щодо палестинських терористів, які тепер сидять в ізраїльських тюрмах, то їх звільнення відбуватиметься трьома етапами: після підписання ширшого варіянту мирного договору, напередодні загальних виборів у межах автономії і весною наступного року, коли преговори вступлять в останню стадію. Головна причина теперішніх незгод на переговорах — доля міста Геброну. Там мешкає 80,000 арабів і тільки 450 жидів. Ясір Арафат домагається повного виведення ізраїльських військ з Геброну, однак уряд Ізраїля хоче, щоб якась частина армії залишилася там для захисту поселенців.

У ПЕРШУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
(22-го серпня 1994 р. на 97-му році життя)

бл. п.
ГРИГОРІЯ БУРИ

заупокійні СЛУЖБИ БОЖІ
будуть відправлені:

20-го серпня 1995 р. о год. 8:30 ранку в церкві
Успення Пресвятої Богородиці у Перт Амбой, Н. Дж.

22-го серпня 1995 р. о год. 9-ій ранку в церкві
свв.Петра і Павла в Джерзі Ситі, Н. Дж.

22-го серпня 1995 р. о год. 8-ій ранку в каплиці
Семінарії св. Йосафата у Вашінґтоні, Д.К.

Рідних, приятелів і знайомих просимо згадати покійного у своїх молитвах.

Дружина Марія з родиною.

Вічна йому пам'ять!

В ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
смерти найдорожчого і незабутнього МУЖА, ТАТА, ДІДУСЯ, БРАТА, ШВАҐРА, ВУЙКА і ХРЕСНОГО ТАТА

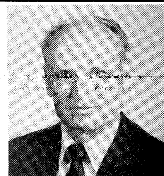
бл. п.
МИКОЛИ БОГДАНА

будуть відправлені
СЛУЖБИ БОЖІ

20-го серпня 1995 р. о год. 9-ій ранку в церкві св. Юра
21-го серпня о год. 9-ій в церкві св. Володимира в Ґлен Спей, Н. Й.
21-го серпня в церкві св. Теклі в Бродах, Україна
2-го вересня о год. 6-ій веч. в церкві св. Йосафата у Філядельфії, Па.

Про молитви за душу покійного просить родина.

У ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
СМЕРТИ нашого дорогого невіджалуваного МУЖА, БАТЬКА, БРАТА і ВУЙКА



бл. п.
ВАСИЛЯ БАЗЮКА

нар. 4-го вересня 1921 р. у селі Махнівок, Сокальського р-у, Львівської области, якого похорон відбувся 29-го серпня з церкви Богоявлення Господнього в Рочестері, Н. Й.

СЛУЖБИ БОЖІ
будуть відправлені в цей день в таких місцевостях:

Рочестер, Н. Й.
Віндзор, Канада
Торонто “
Ошава “
Гамільтон “ як також у
Франції в Ліль Робе
Люрді
в Україні та
в Польщі.

Про молитви за спокій душі покійного просять дружина Марія, син з дружиною, племінник з родиною.

Вічна йому пам'ять!

У глибокому смутку повідомляємо родину, приятелів та знайомих, що в суботу 5-го серпня 1995 р. в Чикаґо, Ілл. відійшов у вічність на 79-му році життя наш дорогий МУЖ, БАТЬКО, ДІДО, БРАТ і ВУЙКО

бл. п.
д-р прав
РОМАН ЗАЛУЦЬКИЙ

Народжений 28-го жовтня 1916 р. в Белелуї біля Снятина.

ПОХОРОННІ відправи відбулися в четвер 10-го серпня 1995 р. в катедрі св. о. Миколая, а відтак на цвинтарі св. о. Миколая у Чикаґо, Ілл.

Залишив у смутку:

дружину	— СОФІЮ
сина	— ПАВЛА з родиною
доньку	— МАРТУ МАТВІЇШИН з родиною
	— ДАРІЮ ГІРНЯК з родиною
	— ЗЕНКА ЛІЩИНСЬКОГО з родиною
внуків	— дев'ять
брата	— д-ра ТЕОДОРА з жінкою МІРОЮ
братанків	— ІГОРА і МИРОНА з родинами
сестрінку	— д-р ЛЮБУ БОДАК з родиною
	— ДАРІЮ ПАЕР з мужем ПАВЛОМ
братанка	— ЛЮБОМИРА з родиною в Канаді
сестрінка	— АНДРІЯ МЕЛЬНИКА з родиною

та близьку і дальшу родину в ЗСА й Україні.

Вічна йому пам'ять!

ГРОМАДСЬКІ ІМПРЕЗИ

Редакційні вістки про громадські імпрези *будуть поміщені у* **„Свободі“** тільки після появи платних оголошень у щоденнику або „Українському Тижневику“.

Редакція „Свободи“

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ ГАЗЕТИ І ЖУРНАЛИ УКРАЇНИ!

Через книгарню „Свобода“ ви маєте можливість передплатити на будь-який період і від будь-якого місяця майже всі часописи України, починаючи від „Літературної України“ і закінчуючи реґіональними виданнями.

За детальнішими інформаціями і каталогом телефонуйте на число **(201) 434-0237** або пишіть на адресу

Ukrainian Publication, Subscription Department
Svoboda Bookstore
30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Відгукаючися на заклик Екзекутивного Комітету УНСоюзу про зложення пожертви на видавничий фонд „Свободи“ на покриття підвишки за поштову пересилку газети, ви можете свої пожертви складати у вашого секретаря відділу, або посилати прямо до адміністрації „Свободи“ на адресу:

30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302

Отець д-р О. Кравченко — новий голова Президії Консисторії УПЦ в Канаді

XIX Собор Української Православної Церкви в Канаді, який відбувся в днях 11—16-го липня в Вінніпеґу, обрав нового голову Президії Консисторії в особі о. д-ра Олега Кравченка, професора Богословського факультету Колеґії Св. Андрея в Вінніпеґу. Це адміністративний пост, який нормально триває п'ять років. Його попередником на цьому становищі був о. прот. Василь Макаренко.

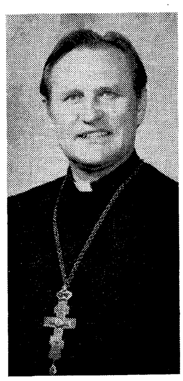
Син Олександра й Антоніни Кравченків, Олег Кравченко народився 2-го червня 1935 року в Юзовці, Донбащина, в Україні. Під час Другої світової війни молодий Олег виїхав з батьками на Захід; він побував у Словаччині, Австрії, Німеччині. В Новому Ульмі, Німеччина, закінчив народну школу, а в роках 1946-48 навчався в реальній гімназії. У 1948 році з батьками виїхав у Францію (Ліон і Париж), де продовжував науку в французькій початковій школі, а згодом в середній технічній школі.

У Франції родина Кравченків належала до парафії УАПЦ, де Олег виконував обов'язки іподиякона при Владиці Полікарпові, Митрополитові УАПЦ на чужині.

У 1951 році родина О. Кравченків виїхала в Канаду і поселилася в Монтреалі. У 1952 році О. Кравченко поступив на богословські студії в Колеґії Св. Андрея в Вінніпеґу, які закінчив 1956 року, здобувши ступінь леценціята теології (цей ступінь пізніше був підвищений до рівня маґістра богословії.

В роках 1956-59, перебуваючи в Монтреалі, Олег Кравченко продовжував студії у французькому університеті, факультет філософії, який закінчив із ступенем бакалавра, а одночасно працював учителем при соборі св. Софії в Монтреалі. По одруженні з Марією Суп в липні 1959 року, О. Кравченко — з рук Митрополита Іларіона — прийняв дияконське й священиче свячення та був призначений на парафію св. Юрія у Форт Френсіс, Онт.

В роках 1961-64 о. Олег продовжував студії славістики в Монтреалі, а одночасно був запасним священиком при парафії св. Софії. 1964 року він прийняв призначення на парафію Норт Бетлфорд у Саскачевані. У 1966 році зайняв пост ректора Інституту Петра Могили в Саскатуні, а згодом був призначений до обслуги громад підсаскатунської округи. У 1969 році, докінчивши маґістерські студії, прийняв становище інструктора при славістичному відділі Саскачеванського університету.



Отець д-р О. Кравченко

У 1971 році, о. О. Кравченко переїхав в університет Ріджайни, де продовжував працю лектора славістики та обслугував громади Мус Джо і Кендіяк в південному Саскачевані. У 1973 році він був запрошений на становище доцента української мови і богословії в Колеґії св. Андрея у Вінніпеґу, де цього ж таки року став деканом гуманістичного відділу. У 1974 році о. О. Кравченко став деканом обидвох відділів колеґії: гуманістичного і богословського і працював у них до 1981 року.

До стану надзвичайного професора теології о. О. Кравченко був піднесений 1981 року; тоді він став і ректором колеґії та продовжував бути деканом богословського факультету і капеляном колеґії, а також відповідав за обслугу громад підвінніпезької округи. 1984 року о. О. Кравченко залишив пост ректора колеґії і продовжував працювати на становищі декана, капеляна і пароха, а одночасно далі сповняв свої досьогочасні функції.

У 1986 році о. проф. О. Кравченко отримав студійну відпустку для продовження докторських студій, які закінчив 1993 року й отримав диплом доктора філософії. У богословії спеціяльним зайняттям о. О. Кравченка є догматика й церковне право.

Від 1987 року о. О. Кравченко продовжував свою професорську і капелянську працю. Крім того, в роках 1987-90 обслугував парафію Вайта (біля Вінніпеґу), а в роках 1990-95 — громаду Всіх Святих у Вінніпеґу.

Отець д-р О. Кравченко — довголітній член ТУС, Ордену св. Андрея, Консисторії УПЦК (роки 1985-1995), колишній редактор журналу „Сумківець“, член та генеральний секретар УВАН тощо. Він — одружений і батько п'ятьох дітей. В чині священства — він митрофорний протоієрей.

Отець д-р О. Кравченко приступив до своїх нових обов'язків 1-го серпня 1995 року.

Н. Н.

❊ ПРАЦЯ ❊

ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА і РЕЛІГІЇ при Церкві-Пам'ятнику св. Андрія в
Саут Баунд Бруку, Н. Дж.
шукає учителів
для нижчих кляс: від 2-ої до 4-ої
для мови і граматики:
кляси 6—11;
для співу.
Зацікавлених двомовних кандидатів просимо прислати резюме: Christine Syzonenko 63 Wilkeshire Blvd., Randolph, N.J. 07869.
Tel.: (201) 895-4868
FAX: (201) 895-3298

❊ ВАКАЦІЇ ❊

❊ REAL ESTATE ❊

❊ FUNERAL DIRECTORS ❊

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ

влаштовує з доручення

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ і КАНАДИ

ТЕНІСОВІ та ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ на СОЮЗІВЦІ

в днях від 1-го до 4-го вересня 1995 року

(LABOR DAY WEEKEND)

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ

ЗА ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ і КАНАДИ на РІК 1995

і за чаші

УНСоюзу, Союзівки, „Свободи“, (в тому пропам'ятна чаша інж. Б. Рака, д-ра В. Гука, Я. Рубля і д-ра П. Харука), „Українського Тижневика“, Марії Душник і Константина Беня

та грошові нагороди
в поодинокій грі:

ЖІНОК і ЖІНОК (35 р. і вище), ЧОЛОВІКІВ, мол., СЕНЬЙОРІВ (35-44), СЕНЬЙОРІВ (45 і 55), ЮНАЧОК, ЮНАКІВ (18, 16, 14, 12 і нижче р.).

Зголошення до змагань враз із вписовим по $15.00 приймає:

MR. GEORGE SAWCHAK
7828 Frontenac, Philadelphia, Pa. 19111
до 28-го серпня 1994 р. Зголошення одержані після 26-го серпня не будуть взяті до уваги турніровою комісією.

ТУРНІРОВА КОМІСІЯ:

Ю. Савчак, Р. Ракочий, ст., З.Снилик, Ю.Попель, Ю. Грабець.

ПОРЯДОК ЗМАГАНЬ:

П'ятниця 1-го вересня— год. 1-ша по пол. на Союзівці: елімінаційна рунда чоловіків. Змагуни, які мусять змагатися в цій рунді одержать окремі повідомлення від проводу турніру **до вівтірка 29-го серпня.**

Субота, 2-го вересня— год. 8:30 ранку на Союзівці: зголошення всіх змагунів і змагунок до Турнірової комісії і початок змагань. В цей час учасники турніру отримають інформації про час і місце своїх перших змагань і розподіл дальших змагань в поодиноких групах. В разі дощу, всі учасники турніру мусять прибути до головного будинку Союзівки, де отримають інформації про час і місце змагань.

З уваги на короткий час турніру та велике число учасників, змагуни можуть голоситись тільки до одної конкуренції, яку зазначать точно на реєстраційнім листку.

У змаганнях можуть брати участь змагуни (-ки), яких Т-ва є членами УСЦАК

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ ЛИСТОК — ДЛЯ ТЕНІСУ ТІЛЬКИ

Просимо витяти та вислати разом з оплатою $15.00
(Зголошення без вписового не приймається)

....
1. Ім'я і прізвище
....
2. Адреса (по-англійськи)
....
3. Телефон
....
4. Дата народження
....
5. Конкуренція та ґрупа в якій змагун хоче брати участь
....
6. Клюбова приналежність

Чеки виставляти на: KLK, American Ukrainian Sports Club

ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

Субота, 2-го вересня, о год. 10:30 вранці
Вправи — год. 9-та вранці

за ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШЕНСТВА УСЦАК та ТРОФЕЇ І НАГОРОДИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ у слідуючих конкуренціях для дівчат і хлопців:

Хлопці/Мужчини: Число конкуренції	Вік	ІНДИВІДУАЛЬНІ	Дівчата/Жінки: Вік	Число конкуренції
1	13/14	100 м. змінний	13/14	2
3	15 і вище	100 м. змінний	15 і вище	4
5	10 і нижче	25 м. довільний	10 і нижче	6
7	11/12	25 м. довільний	11/12	8
9	13/14	50 м. довільний	13/14	10
11	15 і вище	50 м. довільний	15 і вище	12
13	10 і нижче	50 м. довільний	10 і нижче	14
15	11/12	50 м. довільний	11/12	16
17	13/14	50 м. горілиць	13/14	18
19	15 і вище	50 м. горілиць	15 і вище	20
21	10 і нижче	25 м. горілиць	10 і нижче	22
23	11/12	25 м. горілиць	11/12	24
25	13/14	50 м. грудний	13/14	26
27	15 і вище	50 м. грудний	15 і вище	28
29	10 і нижче	25 м. грудний	10 і нижче	30
31	11/12	25 м. грудний	11/12	32
33	13/14	100 м. довільний	13/14	34
35	15 і вище	100 м. довільний	15 і вище	36
37	10 і нижче	25 м. метелик	10 і нижче	38
39	11/12	25 м. метелик	11/12	40
41	13/14	50 м. метелик	13/14	42
43	15 і вище	50 м. метелик	15 і вище	44
		ҐІНЦІ		
45	10 і нижче	4 x 25 м. довільний	10 і нижче	46
47	11/12	4 x 25 м. довільний	11/12	48
49	13/14	4 x 50 м. довільний	13/14	50
51	15 і вище	4 x 50 м. змінний	15 і вище	52

Змагуни (-ки) можуть брати участь в трьох індивідуальних конкуренціях і один раз в ґінцях. Ґінці будуть устійнені клюбовими тренерами або представниками.

РЕЧЕНЕЦЬ ЗГОЛОШЕННЯ: **до 23-го серпня 1995 року.** Реєстрації над басейном НЕ ВІДБУДЕТЬСЯ. Вписове виносить 5 дол. від змагуна (-ки).

КАРТА ЗГОЛОШЕННЯ

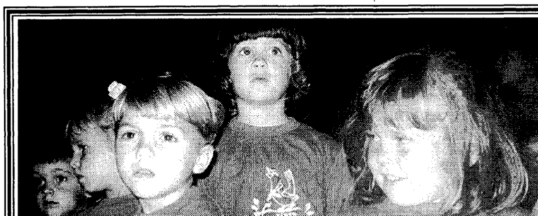
....
Ім'я, прізвище: (по-англійськи)
....
(по-українськи)
....
Адреса
.... Зіп Ковд ....
Телефон: (..........) .... Вік: ....
Хлопець .... Дівчина ....
....
Клюб/Молодеча організація
Конкуренція .... Час ....
Конкуренція .... Час ....
Конкуренція .... Час ....
....

Просимо вислати карту зголошення разом з вписовим (чек **виписаний на „Ukrainian Sports Federation“)**

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ“, ПЛАСТ, НЕПРИНАЛЕЖНІ і КЛК
Maria Bokalo, 742 Linden Avenue, Rahway, N.J. 07065
(908) 382-2223

„ТРИЗУБ“
Taras Midzak, 1135 Mill Creek Road, Southampton, PA 18966
(215) 322-7581

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ
Olena Halkowycz, 94 Fycke Lane, Teaneck, N.J. 07666
(201) 692-1471



ФОТОГРАФІЧНИЙ КОНКУРС НА СОЮЗІВЦІ

Для фотографів-аматорів

ПРАВИЛА та ВКАЗІВКИ:

1. Учасниками конкурсу можуть бути тільки непрофесійні фотографи.
2. Фотографії мусять бути зроблені на Союзівці в 1994 або 1995 рр.
3. Тематика фотографій мусить мати відображення людей:
   а) кожне фото мусить бути датоване, особи мусять бути зідентифіковані та підписане особою, яка є на знімці;
   б) ім'я, адреса та число телефону учасника повинні бути надруковані на зворотній стороні фото.
4. Вибрані фотознімки будуть опубліковані в „Свободі“ та в „Українському Тижневику“.
5. Знімки не будуть повернені власникам, вони залишаться власністю УНСоюзу та будуть зберігатися в архівах Союзівки.
6. Тільки фотографії (не прозірки), кольорові або чорно-білі 4x6 до 11x14.
7. Виставка усіх фотографій відбудеться на Союзівці.
   Дата виставки та проголошення переможців будуть проголошені у „Свободі“ та „Українському Тижневику“,
8. Оцінка буде зроблена виключно на підставі якости твору та рішення суддів буде остаточним.
9. Працівники УНСоюзу, „Свободи“, „Українського Тижневика“ та Союзівки не можуть брати участи в конкурсі.
10. Усі експонати (потверджені поштою) мусять бути надіслані не пізніше як 8-го вересня 1995 р.

UNA — SOYUZIVKA PHOTO CONTEST
30 Montgomery Street
Jersey City, NJ 07303
Attn.: O. Trytjak

НАГОРОДИ:

1-ша	100 дол. та безплатна кімната для двох осіб на два вечори на Союзівці.
2-га	Передплата „Свободи“ або „Українського Тижневика“.
3-та	Вечеря на дві особи на Союзівці.